

Η Παιδαγωγική αγάπη. Παιδαγωγική αξία από την «Τέχνη να είσαι Γονέας»

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Νικόλαος Σπ. Βούλγαρης, Καθηγητής Θεολογίας](#)

Τούτη η παιδαγωγική αξία συνοδεύεται με ευχές αγάπης μου. Εμπνέονται απ' τις γιορτές των Χριστουγέννων. Αγάπη, σε Θεό και ανθρώπους, με Υγεία.

Αγαπητοί αναγνώστες μου.

Στο κεφάλαιο της παιδαγωγικής δραστηριότητας και φροντίδας των γονέων, προβάλλεται μία δικαιολογημένη φαινομενικά, ένσταση. Μπορούν όλοι οι γονείς να είναι παιδαγωγοί; Επιτρέπεται να φορτώνουμε τους γονείς με ευθύνες που η πολιτεία, αλλά και η ίδια η ζωή, έχουν αναθέσει το έργο της παιδαγωγίας των παιδιών σε ειδικές σχολικές και παιδευτικές μονάδες; Η απάντηση είναι θετική. Ναι, μπορούν! Οι γονείς διαθέτουν μια ιδιότυπη παιδαγωγία για τη μόρφωση και ανάπτυξη των παιδιών τους. Εκ φύσεως και εξ ενστίκτου. Παιδαγωγία, όχι του νου και του λογικού, των γνώσεων και των πληροφοριών, αλλά της καρδιάς και του συναισθήματος. Είναι η παιδαγωγία της αγάπης, που φωλιάζει με τη μεγαλύτερη

ένταση, στις καρδιές των γονέων. Είναι η παιδαγωγία που γνωρίζει να κατευθύνει, να σκεπάζει, να επιπλήττει, να συμβουλεύει, να επιβραβεύει, να ευεργετεί, να γίνεται ο γονέας ειδικός, αν και ανειδίκευτος.

Η αγάπη, ως γνωστόν, είναι η κορωνίδα των αρετών. Είναι φυτεμένη στην ανθρώπινη ύπαρξη, από την ώρα της δημιουργίας. Έτσι τη δίδαξε και την πρόσφερε ο εισηγητής της στο σύμπαν, ο Θεός. Έτσι την αναγνώρισε και την αποδέχτηκε ο κόσμος. Αποφάνθηκε με έμφαση ο θείος λόγος: «**Μείζων δε τούτων η αγάπη**», Α΄ Κορινθίους ιγ΄ 13. Ακόμα και το παιδί αισθάνεται την αγάπη των γονέων από τη βρεφική ηλικία. Βεβαίως το βρέφος, δεν εκφέρει λόγο και δεν διατυπώνει άποψη. Δεν διαθέτει λογικό συνειρμό. Στερείται τα ειδικά όργανα επικοινωνίας. Μοιάζει με τα άλογα όντα που μπορούν με το ένστικτό τους να γνωρίζουν τους ευεργέτες τους και τους δικούς τους. «**Έγνων βους τον κτησάμενον...**», Ησαΐου α΄ 3, λέγει ο Θεός.

Όσον αφορά την εκδήλωση της παιδαγωγούσας αγάπης των γονέων προς τα παιδιά τους, μπορούμε να σημειώσουμε και να διακρίνουμε ότι, άλλη η αγάπη του πατέρα και άλλη της μητέρας. Σε κάθε περίπτωση όμως συντίθενται οι αγάπες και των δύο σε κοινό σκοπό. Την επιτυχημένη προετοιμασία των παιδιών για την φυσιολογική και ωφέλιμη ανάπτυξή τους. Σημειώνουμε όμως ότι διαφορετικά πρέπει να κινούνται ο καθένας, ύστερα από κοινή συνεννόηση.

Οι πατέρες, με τη λογικευμένη αγάπη τους, επεμβαίνουν πάντοτε στην κατάλληλη στιγμή για να προστατέψουν τα παιδιά τους. Παρακολουθούν τις επιτυχίες τους

και επικαίρως τα επιβραβεύουν για να τονώσουν τη δραστηριότητα των παιδιών. Θλίβονται για τις αποτυχίες και τα λάθη των παιδιών και δεν τα περιφρονούν. Αντιθέτως γίνονται συγκαταβατικοί στις αδυναμίες τους και επιμένουν στη διόρθωσή τους. Έτσι εκδηλώνουν την παιδαγωγική αγάπη τους. Ο Απόστολος Παύλος άρχιζε και τελείωνε τις επιστολές του σαν πατέρας. Με αγάπη!

Οι μητέρες επίσης, με τον έντονο συναισθηματισμό τους, εκδηλώνουν πάντοτε την αυτοθυσιαστική αγάπη τους. Πολλές φορές οι μητέρες ανταλλάσσουν το πρόβλημα του παιδιού με τον εαυτό τους. Ιδιαίτέρως στις περιπτώσεις των ασθενειών. Με πόνο αλλά και καρτερία αποδέχεται τον αποχωρισμό του παιδιού της, όταν κάποιο υπέρτερο καθήκον απαιτεί αυτή την αποχώρηση. Παράδειγμα η στράτευση, οι σπουδές κλπ. Χαρακτηριστικό είναι και το δυναμικό πρόσταγμα της Σπαρτιάτισσας. «**Ή ταν, ή επί τας**».

Από κοινού οι γονείς μεθοδεύουν και την τεχνική της παιδαγωγούσας αγάπης. Λένε συνήθως: Δεν φτάνει να είμαστε φιλόστοργοι. Πρέπει να γνωρίζουμε και την τέχνη της φιλοστοργίας. Πως θα πρέπει δηλαδή να μεταχειριζόμαστε τους αγαπημένους. Στην κρίσιμη εφηβεία επί παραδείγματι, αποζητάει μόνο του το παιδί την αγάπη. Στις εκρήξεις του ζητάει σύνεση. Στις αγριάδες του θέλει ημερότητα. Τότε η παιδαγωγική αγάπη εκδηλώνεται με τρόπο πράο, ήρεμο και γλυκό. Μητρική! Μ' αυτήν την αγάπη, μαθαίνει και το παιδί να συμπεριφέρεται αναλόγως, προετοιμαζόμενο για το επόμενο στάδιο. Τη νεανική ζωή.

Συμπέρασμα: Γονείς, προσοχή! Η άδολη αγάπη καταντάει ενίοτε σπάνιο είδος. Η ψυχρότητα των ανθρώπων στις σχέσεις τους, οδηγεί στην εξαφάνιση της αγάπης.

Αποδεικνύει έτσι τη διαίρεση μεταξύ των ανθρώπων. Καλλιεργεί την υπερηφάνεια. Η έλλειψη αγάπης μαστίζει το ανθρώπινο γένος. Δεν υπάρχει πιο άχρηστος άνθρωπος από εκείνον που δεν ξέρει να αγαπάει και να αγαπιέται. Σ' αυτήν την κατηγορία τοποθετεί το παιδί τους γονείς που δεν αγαπούν με τέχνη, με ειλικρίνεια, με αφοσίωση. Καθαρή και γονέικη.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα παιδιά μας είναι ένα δικό μας κομμάτι.

Θα τα δικαιώσουμε; Η αγάπη προσφέρεται!...

<https://bit.ly/3BeEa2x>